

Herinnering verbrand

“Mijn leven stelde niets voor. Ik had enkel een broek en een aansteker. Gelukkig heb ik die altijd ver van elkaar weten te houden. Totdat ik u zag.”

“Ik vergeef u de onbeschoftheid.”

“Nu stelt mijn leven iets voor. Ik heb ineens een herinnering. Nog een mooie ook.”

“Geef u mij uw aansteker.”

[*Schreeuwt*] “Nee! U zult mijn herinnering niet verbranden! En mijn broek past u niet. Waarom kwam u toch in mijn leven? U had beter bakkersknecht geworden.”

“Dat ben ik reeds geweest, maar dat kon u niet weten. Geef u mij uw aansteker.”

[*Trekt een pruillip. Geeft de aansteker.*]

“Voilà. Uw herinnering is niet groot. Ze zal rap verbrand zijn.”

[*Het vonkt. Een korte flits. Dan enkel stilte.*]

“Daar zit ik dan. Weer zonder herinnering. Alles wat mij dierbaar is, wordt mij direct weer afgenomen. Gelukkig heb ik mijn broek nog. Misschien was ik beter bakkersknecht geworden. Dan had ik geen aansteker nodig gehad. Enkel meel en een bakkerij. Misschien dat mijn volgende leven dat met zich mee brengt. Je zult zien, als het dan goed gaat, krijg ik ook herinneringen.